

A Fővárosi Ítéletábla a ... ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek – a ... ügyvéd (**cím**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. október 9. napján meghozott 23.G.23.870/2008/134. számú ítélete ellen a felperes 139. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti;

fellebbezett részét részben megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja;

mellőzi az alperest perköltség fizetésére kötelező elsőfokú rendelkezést, és kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 87.000 (nyolcvanhétezer) forint elsőfokú perköltséget;

az alperes által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forintra leszállítja, a további 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint illeték az állam terhén marad;

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 48.000 (negyvennyolcezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget;

kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 2.460.520 (kettőmillió-négyszázhatvanezer-ötszázhusz) forint fellebbezési illetéket, az ezt meghaladóan felmerült 2.205.000 (kettőmillió-kettőszázötezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ezen ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Felperes a módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 33.655.144 forint tőke és annak 2007. december 6. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Tényként adta elő, hogy ezen összeg a 2002. május 1. és 2003. július 31. közötti időszakban elvégzett szennyvíztisztítás költsége. Követelésének jogcímét a felperesi jogelőd, valamint az alperes között 1999. február 2. napján létrejött együttműködési szerződésben foglaltak alapján a Ptk. 198. § (1) bekezdésére alapította.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Tartalma szerint szolgáltatási díj megfizetése és kártérítésre alapított viszontkeresetet és beszámítási kifogást is

előterjesztett. Viszontkeresetében 30.756.544 forint + áfa és ezen összeg után a középárányos időponttól járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni a felperest, beszámítási kifogását 8.661.923 forint összeg erejéig terjesztette elő.

A felperes a viszontkereseti ellenkérelmében a viszontkereset, valamint a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alperesi követelés elévült, a beszámítási kifogás jogalapjában és összesszerűségében sincs kidolgozva.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére 21.611.348 forintot és annak 2007. december 6. napjától 2013. június 30. napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig pedig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, valamint 3.000.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. A perköltség viseléséről a pernyertesség-pervesztesség alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy ..., ... és települések közös beruházásában valósult meg a ... közigazgatási területén található szennyvízkezelő üzem, amely a három önkormányzat közös tulajdonában állt. A felperes 1996. október 14. napján megalapította a ... Nagyközségi Önkormányzat Falugondnoksága (a továbbiakban: Falugondnokság) elnevezésű, önálló jogi személyiséggel rendelkező költségvetési intézményt, melyet megbízott a szennyvíz elvezetési és kezelési feladatok ellátásával is.

Az alperes és a Falugondnokság 1999. február 2. napján együttműködési szerződést kötöttek, amelyben az alperes, mint társüzemeltető arra vállalt kötelezettséget, hogy a Falugondnoksággal közösen üzemelteti a felperes tulajdonában lévő szennyvízcsatorna hálózatot és a hozzátartozó, más önkormányzatokkal osztatlan közös tulajdonú létesítményeket, műtárgyakat. A felperes képviselő-testülete minden évben rendelettel határozta meg a csatornadíjat. A rendeletek egyik évre vonatkozóan sem tartalmaztak rendelkezést arról, hogy a csatornadíjon belül milyen összegű a szennyvíztisztítás ellenértéke.

..., és települések önkormányzatai 2002. április 25-én létrehozták a ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft.-t, amely társaság 2002. május 1. napjától átvette az alperestől a ...-...-... Önkormányzatok közös tulajdonában lévő szennyvíztisztító telep üzemeltetését, így ezen időpontot követően az alperes az 1999. február 2. napján létrejött együttműködési szerződés alapján már kizárólag a felperesi szennyvízhálózatot üzemeltette.

Az alperes és a Falugondnokság a 2002. július 8. napján kelt közös levelükben arról tájékoztatták a ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft.-t, hogy a szennyvíztelepi elfogadható tisztítási költség 72,22 forint/köbméter + áfa, és ezen egységárat kívánják az elszámolás keretében érvényesíteni.

A Falugondnokság a 2003. március 26. napján kelt levelével 2003. március 31. napi hatállyal felmondta a közte és az alperes között 1999. február 2. napján létrejött együttműködési megállapodást, a felperes pedig 2003. március 31. napján üzemeltetési és bérleti szerződést kötött a ... és Vidéke Vízügyi Kft.-vel a szennyvízhálózat üzemeltetésére. A Falugondnokság a felperes 81/2003. (V. 22.) KT számú határozatával 2003. június 30. napján jogutód nélkül megszűnt. Az alperes a fentiek ellenére ténylegesen 2003. július 31. napjáig látta el a felperesi szennyvízhálózat üzemeltetését.

A hálózat kiépítésének adottságai folytán az községben keletkezett szennyvizek a ...i szennyvíztisztító telepre történő eljuttatása is maglódi hálózaton keresztül történik, így ezen ecseri szennyvíznek a ...i szennyvíztisztító telepre juttatásában 2002. május 1. napjától 2003. július 31. napjáig a szennyvízhálózat üzemeltetőjeként az alperes közreműködött.

A fentebb hivatkozott 2002. július 8-i keltezésű levélben az alperes és a Falugondnokság az község által kibocsátott szennyvíz továbbítási díját – díjbeszedési költségek nélkül – 140 köbméter + áfa összegben jelölték meg.

Az alperes 2002. május 1. napja és 2003. július 31. napja között mindösszesen 203.945 köbméter szennyvíz tisztítását végezte el, amelyből 2002. május 1-jétől 2002. december 31-ig 103.574 m³ lakossági 5.220 m³ közületi, míg 2003. január 1-jétől 2003. július 31-ig 90.309 m³ lakossági és 4.842 m³ közületi fogyasztás volt.

A ... és Térsége Vízközműszolgáltató Kft. által a jelen per felperese ellen indított perben a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 11. napján meghozott 12.G.21.357/2004/44. számú ítéletével 27.562.367 forint és járulékai megfizetésére kötelezte szennyvíztisztítási díj jogcímén a jelen per felperesét a 2002. május 1. napjától 2003. július 31. napjáig terjedő időszakra a ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft. részére.

Az ítélet indokolása szerint az alperesi önkormányzat (jelen per felperese) a szennyvíztisztítási szolgáltatási kötelezettségét saját intézményen keresztül, a Falugondnokság igénybevételével teljesítette, így a szolgáltatási szerződés a szolgáltatás igénybevételével a felperes (... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft.) és a Falugondnokság között jött létre. Az ítéletben rögzítésre került az is, hogy az időközben megszűnt Falugondnokság jogutódja az alapító önkormányzat (a jelen per felperese), így neki kell helytállnia a jogutód nélkül megszűnt költségvetési intézmények tartozásaiért. Az ítélet indokolása kitért arra is, hogy a követelés összegszerűsége tekintetében a jogvita éppen azért alakult ki, mert megállapodás a szennyvíztisztítás 2002., 2003. évi díjáról nem jött létre a felperes, az alperes, illetve a Falugondnokság között. A szennyvíztisztítás díjának mértékét a bíróság magánszakértői vélemény alapján állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla a 2008. január 29. napján meghozott 10.Gf.40.478/2007/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

A felperes a jogerős ítélet szerinti marasztalási összeget megfizette a gyömrői szolgáltató részére, majd megindította a jelen pert az alperessel szemben a szennyvíztisztítás díjának megtérítése iránt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egyértelmű, hogy az alperes és a Falugondnokság között 1999. február 2. napján létrejött együttműködési szerződés alapján az alperest terhelte ... területén a csatornaszolgáltatás ellenértékének, azaz a szennyvíz díjnak a beszedése, továbbá az sem vitás, hogy a szennyvíz díjba a szennyvíztisztítás költsége is beletartozott. Az együttműködési szerződés alapján tehát az alperes állította ki a számlát, szedte be a szennyvíztisztítás ellenértékét is tartalmazó szennyvízdíjat a 2002. május 1. napjától 2003. július 31. napjáig terjedő időszakban is, amikor azonban a szennyvíztisztítást már nem ő végezte. A szennyvíztisztítást végző szolgáltató keresete folytán indult perben a bíróság a felperest, mint a Falugondnokság jogutódját kötelezte a tisztítási díj szolgáltató felé történő megfizetésére, melynek folytán a felperesnek igénye keletkezett az alperessel, mint a szolgáltatási díjat ténylegesen beszedő féllel szemben.

Az alperes a felperesi követeléssel szemben előterjesztett elévülési kifogására figyelemmel az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes alperessel szembeni követelése akkor vált esedékessé,

amikor az előzményi perben megítélt összeget megfizette a gyömrői szolgáltató részére, következésképpen a beszámítási kifogást nem találta alaposnak. A számlák kiállításától az előzményi perben meghozott jogerős döntésig a felperes semmiképp sem volt abban a helyzetben, hogy az alperessel szemben követelést érvényesítsen, mivel az előzményi perben pont azon álláspontját hangoztatta, hogy az alperes köteles a tisztítási díját közvetlenül a szolgáltató felé megfizetni, maga pedig a jogerős döntésig a tisztítási ellentételezésekénti fizetést nem teljesítette.

A követelésösszegezésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy igazságügyi szakértőt rendelt ki annak tisztázására, hogy a perbeli időszakban az alperes milyen mennyiségű szennyvíz tisztítását végezte el, továbbá hogy a beszedett csatornadíjon belül mennyi volt a szennyvíztisztítás fajlagos költsége. Mivel a bíróság által feltett kérdésekre, még a kiegészítő szakvélemény sem adott egyértelmű választ és a felperes nem kérte újabb szakértő kirendelését, a mennyiségi adatok meghatározását a beszerzett szakvélemény adatainak figyelembevételével a bíróság a KT rendeletekben rögzített helyes összegek figyelembevételével határozta meg. Megállapította, hogy az adott időszakban 203.945 m³ szennyvíz tisztítását végezte el az ebben az időszakban a szennyvíz tisztítását végző szolgáltató. A szennyvíztisztítás díjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes és a Falugondnokság 2002. július 8. napján kelt közös levele nem a peres felek megállapodását tartalmazta. Mivel a szakértő a kiegészítő szakvéleményében úgy nyilatkozott, hogy műszakilag is elfogadható, ha két eltérő műszaki adat számtani átlagát veszi figyelembe, az elsőfokú bíróság ezen elv mentén a szennyvíztisztítás költségét a 77,22 forint/köbméter + áfa, valamint a 130 és 132 forint/köbméterrel figyelembevételével a 2002. évre 105,5 forint/köbméter összegben, míg 2003. évre 106,5 forint/köbméter összegben határozta meg, és így az alperest 21.611.348 forint megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította.

Az alperesi viszontkeresettel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy valamennyi követelés a 2002-ben és 2003-ban keletkezett, az alperes ugyanakkor a viszontkereset előterjesztéséig, azaz 2017. január 31. napjáig semmi olyan jogcselekményt nem tett, amely az elévülést megszakította volna, ebből következően az alperes viszontkeresettel érvényesített valamennyi követelése elévült.

Az alperes nemcsak viszontkeresetet, hanem beszámítási kifogást is előterjesztett. A Ptk. 297. § (2) bekezdése alapján az elévült követelés beszámítható, ezért a bíróság érdemben vizsgálta a beszámítási kifogást: Ekörben kifejtette, hogy az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség valamennyi beszámítani kívánt tétel vonatkozásában, erről a bíróság az alperest tájékoztatta.

Az állami támogatásként 2002. évre járó összeg az iratokból kétséget kizáróan megállapíthatóan ... város részére került folyósításra, így amennyiben ezen összeggel kapcsolatban az alperesnek követelése van, azt ... város önkormányzatával szemben érvényesítheti. Az községből érkező szennyvíz átvezetésével kapcsolatos költségeit az alperes szintén nem a felperessel, hanem a ... és Térsége Vízközműszolgáltató Kft.-vel szemben jogosult érvényesíteni, a peradatok alátámasztják ugyanis, hogy községben ezen Kft. és nem a felperes szedte be a szennyvíz díjat. Annak tényét, hogy a felperesi önkormányzat az átemelésért község önkormányzatától nem kapott díjat, az alperesi törvényes képviselő is elismerte.

A 2003. március 1. napját követően teljesített szolgáltatás be nem folyt díja valóban az alperest illeti, ugyanakkor ebben a körben az alperes nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek: a kintlevőség tényét és összegét csupán állította, de saját nyilatkozatán kívül hivatkozását nem támasztotta alá.

A felperes a fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatásával a kereseti kérelem elutasítását, viszontkereseti kérelmének, illetve beszámítási kifogásának teljesítését kérte a felperes költségeiben történő marasztalása mellett.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság túlnyomóan helytállóan tárta fel a tényállást, azonban egyes esetekben jogszabályellenes és iratellenes megállapításokat tett. Részletesen kifejtette fellebbezésében, hogy mely ítéleti megállapításokat vitatja, illetve álláspontja szerint, melyek szorulnak kiegészítésre.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróság felperesi követelés elévülésével kapcsolatban kifejtett álláspontjával. Állította, hogy a felperesi követelés nem akkor vált esedékessé, amikor az előzményi perben megítélt összeget a felperes megfizette, hanem 2002. július 8-án, amikor is az előzményi per felperese, azaz ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft. a szennyvíztisztítás tárgyában szerződéstervezetet küldött a felperesnek, majd ezt követően kereseti kérelmet terjesztett elő. A felperesi követelés összecszerűségével kapcsolatban kifejtette, hogy elfogadja az ítéletben meghatározott 203.945 m³-es vízmennyiséget, azonban az elsőfokú bíróság ítélete az összecszerűség tekintetében megalapozatlan, mivel a szakértői véleménytől eltérően az elsőfokú bíróság különböző összegek számtani átlagával számolt.

Az alperes fellebbezésében a kereset egészbeni elutasítását, viszontkeresetének és beszámítási kifogásának teljesítését kérte. Álláspontja szerint viszontkeresettel pontosított követelése nem évült el.

Sérrelmezte az alperes azt is, hogy az elsőfokú bíróság amiatt utasította el perbevitelt igényét [nem számította be követelését a felperes követelésébe], mert nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. Ezzel szemben alperes állította, hogy csatolta az ezzel kapcsolatos gépi könyvelési kimutatást, és az iratoknál fellelhető 4.Gf.21.072/2017/6. számú ítélet is alátámasztja követelése jogszerűségét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a fellebbezés a kereset vonatkozásában csak az elévülésre hivatkozik, ezért az elévülési kifogáson túlmenően az alperesi védekezést ezt meghaladóan a másodfokú bíróság már nem vizsgálhatja. Állította azt is, hogy a felperes követelése azért sem évülhetett el, mert a felek között az összecszerűség nem volt tisztázott.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ellenérdekű fél fellebbezésének teljesítését ellenezte.

A fellebbezés részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, azt az ítélet táblája annyiban pontosítja, hogy a felperes ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft. részére víztisztítási díjelőleg címén 10.924.000 forintot 2003. évben megfizetett.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg, hogy a felperes az előzményi perben született jogerős döntésig a víztisztításért a ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft.-nek nem fizetett. Ezzel szemben az iratokhoz csatolt előzményi periratokból, valamint az első- és másodfokú ítéletből megállapítható volt, hogy a fenti összeget kifizette a részére, ekörben az elsőfokú ítéleti tényállás pontosításának volt helye. Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott, a tényállás kiegészítésére és pontosítására vonatkozó észrevételek az érdemi döntés szempontjából jelentőséggel nem bírnak, ekörben nem volt szükség további pontosításra és kiegészítésre.

Az elsőfokú bíróság ítélete ezen tényállásbeli pontosítást és kiegészítést követően érdemben felülbírálnak válik.

Az ítéltábla a felperes fellebbezési tárgyaláson hangsúlyozott eljárásjogi érvelésével összefüggésben rámutat az alábbiakra.

Az alperes jogorvoslati kérelmében az alábbiak szerint tett nyilatkozatot: „... kéri, hogy a t. Fővárosi Ítéltábla akként változtassa meg az első fokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék nem jogerős ítéletét, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok, szakértői vélemény és előzményi iratok alapján felperes kereseti kérelmét elévülés jogcímén ... utasítsa el.”

Ezen fellebbezési előadás szerint az alperes a felperes keresetének egészbeni elutasítását indítványozza és az elévülési kifogását fenntartja, következésképpen az elsőfokú ítéletet a jogorvoslati kérelem jogalapjában és összecszerúságában egyaránt határozottan érinti, így ez irányú felülbírálatnak nem volt eljárásjogi akadálya.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes keresettel érvényesített követelése nem évült el, mert a felperes alperessel szembeni követelése akkor vált esedékessé, amikor az előzményi perben megítélt összeget megfizette a gyömrői szolgáltató részére.

Az ítéltábla nem osztja az elsőfokú bíróság ezen jogi álláspontját az alábbiak szerint.

A régi Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A régi Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

Ugyanezen § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül – egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül – a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a jogosult a lejárát után a teljesítésre halasztást adott.

Az ítéltábla a felperesi igényt a felhívott jogszabályhelyek keretei között vizsgálta és abból az alábbi következtetést vonta le.

A felperesi jogelőd és az alperes között atipikus, a megbízás és a vállalkozás jegyeit is magán viselő szerződés jött létre, melyben az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperesi jogelőddel közösen üzemelteti a felperes tulajdonában álló szennyvízcsatorna hálózatot és a hozzátartozó más önkormányzatok osztatlan közös tulajdonában lévő létesítményeket. A feladatok közé tartozott a szennyvíz tisztítása is. A felperes feladata volt ... területén a szennyvíztisztítás ellenértékét is magában foglaló csatorna szolgáltatási díj beszedése is. Az alperes a víztisztítási szolgáltatást 2002. május 1. napjától kezdően befejezte, ezen ráutaló magatartással módosították a megállapodást, ezen időpontot követően az alperes a közös tulajdonban lévő létesítményeket nem, csak a felperesi szennyvízhálózatot üzemeltette. A szennyvíztisztító telep ...-....-... Önkormányzatok közös tulajdonában volt, így ezt a továbbiakban a ... és Térsége Vízközmű Szolgáltató Kft. üzemeltette, ő végezte a szennyvíz tisztítását, az alperes azonban a szolgáltatás díját továbbra is beszedte a maglódi fogyasztóktól. Ebben az időpontban elszámolási kötelezettsége keletkezett a felperesi jogelőd felé, aki folyamatosan havonta esedékesen követelhetett tőle az el nem végzett szolgáltatás ellenértékét. A felperes követelése tehát már 2002. évben esedékessé vált, ebből következően a perindítás időpontjában elévült.

Az adott esetben nem volt megállapítható az elévülés nyugvása sem. A felperes tudott róla, hogy a szolgáltatást már nem az alperes végzi, ahogyan arról is tudomása volt, hogy az ezért járó díjat beszedi. Megállapítható volt az is, hogy a felperes még 2003. évben kifizetett 10.924.000 forint szolgáltatási díjelőleget a ... és Térsége Kft.-nek. A felek között valóban vitás volt az, hogy milyen

mértékű a víztisztítási szolgáltatás ellenértéke, ez azonban az igényérvényesítésnek nem volt akadálya.

Utal az ítélet tábla a Kúria Pfv.V.21.804/2017/7. sorszámu ítéletében foglaltakra, amely szerint „nem állapítható meg a követelés érvényesítését érintő menthető ok, ha a jogosult nem tud olyan körülményre hivatkozni, ami a követelés érvényesítését akadályozta. Ha pedig az elévülés nyugvása nem alkalmazható, az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető”.

Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés bírósági úton már érvényesíthetővé válik. A bírósági úton történő igényérvényesítésnek nem akadálya a követelés összecszerűségének részbeni bizonytalansága, hiszen a bírósági eljárásnak pontosan az egyik lényege a bizonyítási eljárás, amelynek keretében az összecszerűség bizonytalanságát a bíróság szakértő bevonásával oldja fel.

Egy másik perben tisztázott, az igény megnyíltakor bizonytalan összecszerűség a bíróság előtti igényérvényesítésnek nem akadálya, következésképpen az elévülés ténye aggálymentesen megállapítható.

A fent kifejtettek miatt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a felperes keresetének helyt adó részben megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak az alperesi viszontkereset elévülésével kapcsolatban kifejtett álláspontjával teljes mértékben egyetért, annak indokait megismételni nem kívánja, csupán utal e körben az elsőfokú bíróság helyes indokaira [Pp. 254. § (3) bekezdés].

A fellebbezés tartalmára utalva csupán arra mutat rá, hogy az alperes a viszontkereset előterjesztéséig olyan jogcselekményt valóban nem tett, amely az elévülést megszakította volna. A ... város Önkormányzata ellen indított per a felperessel szemben fennálló követelés elévülését nem szakítja meg.

Minthogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes követelése tekintetében megváltoztatta, az alperes felperes felé fennálló esetleges követelésének beszámítása ekként kizártta lett, ezért a beszámítási kifogás vonatkozásában az ítélet táblának érdemben döntenie nem kellett.

A felperesi keresetet elutasító rendelkezés folytán megváltozott a pernyertesség-pervesztesség aránya, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az alperest perköltség fizetésére kötelező elsőfokú rendelkezést, és kötelezte a felperest, az alperes részére perköltség megfizetésére a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. Mivel a felperes által előlegezett szakértői díj, mint költség, kizárólag a felperes kereseti kérelmével kapcsolatban merült fel, ezért a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy azt a felperes viseli. Az alperes köteles a viszontkereset feljegyzett illetékét megfizetni, míg a kereseti illeték a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán az állam terhén marad.

A másodfokú eljárásban változott a pernyertesség,-pervesztesség aránya, az alperes 27.562.367 forint összegű, az elsőfokú bíróság által megítélt felperesi követelés, illetve a 30.756.544 forintos viszontkereseti követelés tekintetében is kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, ekként nagyobb részben az alperes lett pervesztés, ennek következményét levonva az ítélet tábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes javára másodfokú részperköltség megfizetésére.

Az alperes külön felhívásra köteles leróni a pervesztessége folytán 2.460.520 forint fellebbezési illetéket, az ezt meghaladóan felmerült fellebbezési illeték a felperes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

Budapest, 2018. szeptember 12.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Bicskei Ildikó s.k.
előadó bíró

. Ócsai Beatrix s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: